

Bilag til bet. o. forsl. t. finanslov for 1968-69.

Eksportmulighederne for den grønlandske laks specielt i Portugal vurderes ikke at være af nævneværdig betydning. Der er i 1966 og 1967 kun eksporteret henholdsvis 180 og 150 kg fersk frosset laks fra Danmark til Portugal. Herudover er der eksporteret henholdsvis 1.320 og 2.270 kg fersk røget laks.

Såfremt produktionen af grønlandske laks forbliver af samme størrelsesorden som i de nærmest foregående år, forventes afsætningen fortsat at kunne finde sted til lønnende priser.

Der er i øvrigt grund til at udvise nogen forsigtighed i eventuelle bestræbelser for at udvide lakseproduktionen, idet der i den internationale kommission for fiskeriet i Nordvestatlanten (ICNAF) er givet udtryk for ængstelse for, at det grønlandske laksefiskeri kan udøve skadelig indflydelse på laksebestanden i det nordlige Atlanterhav som helhed.

Dette spørgsmål er for tiden genstand for indgående fælles videnskabelige undersøgelser, hvori også danske videnskabsmænd deltager.

2) Ad § 2.08.6.03. Landbrugsstationer.

„Finder ministeren, at det har noget formål stadig at opretholde landbrugsstationer, når de dyrkbare arealer er af så ringe størrelse, som tilfældet er?“

Med henvisning til spørgsmålet om opretholdelse af landbrugsstationerne i Grønland kan det oplyses, at der i Godthåb by i 1932 blev anlagt en fåreavlsstation til ophjælpning af erhvervet i dette distrikt. På grund af byens stærke udvikling blev stationen i 1948 flyttet ind i fjordområdet ved Qorqut, hvor der tilsyneladende var de bedste, men hidtil uudnyttede muligheder for et fåreholdererhverv.

Klimaet så langt nordpå er væsentligt hårdere for dette erhverv end i Sydgrønland, og dette sammenholdt med bedre muligheder for andre erhverv — herunder navnlig fiskeri — har medført, at fåreavlen ikke udviklede sig, som tilfældet var i Sydgrønland, idet der kun er ca. 300 moderfår ved henholdsvis Neriunaq og Kapisigdlit.

Stationens opgaver for det private fårehold er indstillet, og med udgangen af 1966 blev stationen lukket.

Der forhandles om overdragelse af stationens bygninger til rekreative eller andre formål. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet, hvorfor bygningernes værdi endnu figurerer i Handelens aktivmasse.

Omkring år 1900 kunne de i Sydgrønland værende embedsmænd se, at fåreavlen måtte have betydelige muligheder, og i 1906 påbegyndte pastor Jens Chemnitz et fårehold med 9 får og 2 væddere indkøbt på Færøerne.

For at fremme og understøtte den kommende udvikling på dette felt oprettede Grønlands Styrelse i 1915 fåreavlsstationen i Julianehåb. De klimatiske forhold var her gunstige, og fåreavlen udviklede sig fra at være et respekteret bierhverv til et hovederhverv for initiativrige grønlændere. Landbrugsstationen virkede som en støtte for disse initiativtagere, samtidig med at man anlagde en forsøgsmark, hvor man dyrkede forskellige afgrøder og arbejdede med afvanding og kultivering af mosearealer i distriktet. Endvidere arbejdedes med forædling af fåreracen.

I disse år virkede stationen også som slagteri for fåreholderne, og den udførte forsøg med forædling af produkterne.

I overensstemmelse med den indstilling, som er afgivet af Grønlandskommissionen af 1948, jfr. den i februar 1950 afgivne betænkning (bind 5 I, side 134), blev landbrugsstationen i 1956 flyttet fra selve Julianehåb by til Uperniviarssuk, hvor man allerede i 1939 havde etableret en sommerfilial. Denne station er senere blevet udbygget, således at der virkelig er skabt mulighed for at udføre forsøgsarbejde, ligesom man igennem årene har givet grønlandske fåreavlere og fåreavlslerlinge teoretisk uddannelse. En sådan uddannelse har stadig stor betydning for fåreavlens udvikling.

Udover forsøgsvirksomhed og teoretisk uddannelse har stationen også til opgave at virke som konsulent for de enkelte fårehold ude i distriktet, ligesom der ved